

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

17 martie 2021

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Țurcan Anatolie

Cobzac Elena

examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate de către Procuratura de circumscripție Chișinău, Țurcanu Svetlana, de către avocatul Belinschi Maxim în numele inculpatului Cioinac Victor și de către avocatul Nani Ana în interesele părții vătămate Xxxxxxa, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 30 septembrie 2020, în cauza penală privindu-l pe

Cioinac Victor xxxxx, născut la xxxxx, originar și domiciliat xxxxx.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 26.11.2019 – 03.06.2020;

Instanța de apel: 23.07.2020 – 30.09.2020;

Instanța de recurs: 16.12.2020 – 17.03.2021.

Asupra admisibilității recursurilor în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal

C O N S T A T Ă :

I. Prin sentința Judecătoriei Hâncești, sediul Central din 03 iunie 2020, *Cioinac Victor a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza:*

- art.171 alin.(1) Cod penal la 5 ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis;

- art.172 alin.(1) Cod penal, la 5 ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis;

- art.179 alin.(2) Cod penal la 3 ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis.

Potrivit art.84 alin.(1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, i-a fost stabilită pedeapsa definitivă 12 ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis.

S-a admis acțiunea civilă depusă de partea vătămată și s-a încasat din contul inculpatului Cioinac Victor suma de 100 000 lei ca prejudiciul moral.

A fost hotărâtă soarta corpurilor delictive.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a constatat că, Cioinac Victor la 07 iunie 2019, la aproximativ ora 21:00, aflându-se în s. Xxxxxx, r-nul xxxxxx, acționând intenționat în lipsa consimțământului și contrar voinței proprietarei Xxxxxxa cu scopul de pătrunde ilegal în locuința cet. Xxxxxxa pentru a întreține cu aceasta raporturi sexuale, încălcând inviolabilitatea domiciliului prin escaladarea gardului a pătruns prin deteriorarea unui geam în casa de locuit ce îi aparține cet. Xxxxxxa, unde a aplicat în privința acesteia forța fizică manifestată prin aplicarea unor multiple lovituri cu mâinile, doborârea victimei la pământ și imobilizarea acesteia prin ce a constrâns-o fizic pe ultima, iar la cerințele legale de a părăsi domiciliul, a refuzat categoric.

Tot el, continuându-și acțiunile sale infracționale, în seara de 07 iunie 2019, ora 21:00 min. spre 08 iunie 2019, ora 00:35 min, aflându-se ilegal în locuința cet. Xxxxxxa din s. Xxxxxx, r-nul xxxxxx, unde a pătruns forțat, acționând intenționat în scopul satisfacerii poftelor sexuale, manifestând un comportament violent și agresiv a constrâns-o fizic pe cet. Xxxxxx, după care înfrângându-i rezistența victimei prin doborârea la podea și aplicarea multiplelor loviturilor peste diferite părți ale corpului, imobilizarea brațelor victimei, și-a satisfăcut pofta sexuală în formă perversă, introducându-și degetele mâinii în vaginul victimei imitând în același timp anumite mișcări de penetrare vaginală.

Tot el, continuând-și acțiunile sale infracționale, în seara de 07 iunie 2019, ora 21:00 min. spre 08 iunie 2019, ora 00:35 min. aflându-se ilegal în locuința cet. Xxxxxx din s. Xxxxxx, r-nul xxxxx, unde a pătruns forțat, acționând intenționat în scopul satisfacerii poftelor sexuale, manifestând un comportament violent și agresiv a constrâns-o fizic pe cet. Xxxxxx, după care înfrângându-i rezistența victimei prin doborârea la podea și imobilizarea brațelor victimei, aplicarea multiplelor loviturilor peste diferite părți ale corpului, profitând de imposibilitatea victimei de a se apăra, contrar voinței cet. Xxxxxxa, a efectuat cu ultima un raport sexual în formă naturală după care a părăsit locuința acesteia.

Pe baza stării de fapt expuse mai sus, confirmată de probele administrate, prima instanța a reținut în drept, că faptele inculpatului întrunesc elementele constitutive ale infracțiunilor prevăzute de art.179 alin.(2), art.172 alin.(1), art.171 alin.(1) Cod penal.

3. Împotriva sentinței au declarat apeluri:

3.1. Avocatul Canțer Serghei în numele inculpatului, care a solicitat casarea acesteia și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care inculpatul să fie achitat, din motiv că faptele nu a fost comise de dânsul.

În motivarea cerințelor sale, apelantul a invocat următoarele:

- instanța a apreciat incorect prezența elementelor infracțiunii în acțiunile lui Cioinac Victor, în acțiunile lui Cioinac Victor lipsesc elementele constitutive ale infracțiunilor prevăzute de art.art.171 alin.(1), 172 alin.(1) și 179 alin.(2) Cod penal, faptele nefiind comise de către Cioinac Victor;

- declarațiile martorii Scripnic Viorelia, Pascari Vera, Xxxxxxaudiați în instanța de judecată, nu puteau sta la baza adoptării unei sentințe de condamnare, deoarece din martorii audiați nu au văzut nimeni ce s-a întâmplat, mai mult ca atât din declarațiile martorilor și a părții vătămate reiese că a fost persoana pe nume Vasile, care locuiește în s. Caracui, însă Cioinac Victor nu este locuitor al satului Caracui, ceea ce atestă că acesta nu a comis infracțiunea incriminată;

- conform art.8 alin.(3) Cod de procedură penală, care prevede că „Concluziile despre vinovăția persoanei de săvârșirea infracțiunii nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate, în condițiile prezentului cod, se interpretează în favoarea bănuțitului, învinuitului, inculpatului”. Susține că toate dubiile apărute în procesul de judecată, urmau a fi interpretate conform legii, în cazul dat, în favoarea inculpatului Cioinac Victor, dar nu să servească ca motiv la adoptarea sentinței de condamnare, ceea ce duce la încălcarea gravă a normelor prevăzute de Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

3.2. Avocatul Pagu Alexandru în numele inculpatului care a solicitat casarea acesteia, cu dispunerea rejudecării cauzei de către prima instanță, anularea măsurii preventive aplicată inculpatului și eliberarea acestuia din sala de judecată.

În motivarea cerințelor sale, apelantul a invocat următoarele:

- sentința de condamnare a fost emisă cu grave încălcări a dreptului la apărare a inculpatului, cu grave încălcări a garanțiilor și drepturilor procesuale și cu grave abateri de la prevederile legale procesual penale în vigoare;

- sentința de condamnare a fost adoptată în lipsa inculpatului, ultimul nu s-a eschivat de la prezentarea în ședința de judecată, deoarece cunoștea că avocatul cu care a semnat un contract de prestării a serviciilor juridice urma să depună o cerere de amânare pentru a face cunoștință cu materialele cauzei penale. și nu a refuzat să depună declarații cum este indicat în partea descriptivă din sentință;

- ședința de judecată a fost petrecută cu prezența unui avocat care acordă asistență juridică garantată de stat în timp ce inculpatul avea un avocat ales, ceea ce constituie încălcarea a dreptului la apărare, prezența acestui avocat denotă caracterul iluzoriu și fictiv al apărării;

- instanța de judecată contrar prevederilor legale, a solicitat la data de 29 mai 2020 oficiului teritorial al Consiliului Național pentru Asistență Juridică Garantată de Stat desemnarea unui avocat care să acorde lui Cionac Victor asistență juridică garantată de stat. La data de 02 iunie 2020 a încheiat contract de asistență juridică cu rudele inculpatului, despre care fapt a informat instanța de judecată și a solicitat amânarea

ședinței preconizată pentru 03 iunie 2020. Avocatul Canțer Serghei s-ar fi prezentat la ședința de judecată din 03 iunie 2020 fără a studia în prealabil materialele cauzei penale ce presupune că nu a putut presta o apărare efectivă;

- dreptul la apărare a inculpatului Victor Cioinac a fost lezat de instanța de fond prin faptul că acestuia nu i s-a oferit posibilitatea de a face declarații pe marginea acuzațiilor aduse;

- instanța de fond în mod neîntemeiat a respins cererea inculpatului de a o audia în calitate de martor pe soția acestuia Xxxxxx;

- instanța nu a ținut cont la emiterea sentinței și de faptul că procesul-verbal de recunoaștere a persoanei după fotografie, care este una din probele de bază, care ar conduce la condamnarea inculpatului, de fapt este lovită de nulitate absolută prin prisma art. 251 Cod de procedură penală;

- instanța în mod ilegal și arbitrar, contrar prevederilor legale existente a refuzat în dispunerea efectuării expertizei psihiatrice-psiho-logice în privința inculpatului Cioinac Victor;

- instanța de fond nu a dat apreciere și nici nu s-a expus vizavi de timpul săvârșirii infracțiunii și anume la aproximativ 21:00-00:35. Astfel, partea vătămată Xxxxxx a indicat că după ce ar fi fost violată, a făcut baie și s-a culcat, în loc să apeleze serviciul de urgență 112 și să alerteze cel puțin vecinii din sat. Or, pentru prima dată partea vătămată Xxxxxx se adresează a doua zi dimineață, data de 08 iunie 2019, în jurul orei 07:00 – 08:00.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 30 septembrie 2020, apelurile declarate au fost admise, inclusiv din oficiu potrivit art.409 alin.(2) Cod de procedură penală, a fost casată sentința în partea stabilirii pedepsei și pronunțată în această parte o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care Cioinac Victor a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunilor prevăzute de art. art.179 alin.(2), art.172 alin.(1) și art.171 alin.(1) Cod penal, și cu aplicarea art.84 alin.(1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor, i s-a stabilit pedeapsa definitivă 7 ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis.

În rest, sentința a fost menținută.

4.1. În motivarea soluției sale, instanța de apel a menționat că, prima instanță în sentința sa corect și justificat și-a motivat soluția sub aspectul recunoașterii vinovăției inculpatului Cioinac Victor în comiterea infracțiunilor prevăzute la art. art.171 alin.(1), art.172 alin.(1) și art.179 alin.(2) Cod penal, luând în considerație probele administrate legal de către organul de urmărire penală și cercetate în ședința de judecată la prezenta cauză penală, cu respectarea prevederilor art.100 alin.(4) Cod de procedură penală, le-a dat o apreciere justă potrivit art.101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, utilității, concludenței, veridicității și coroborării reciproce, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept, și ajungând la concluzia corectă cu privire

la vinovăția inculpatului în comiterea faptei și prezența în acțiunile inculpaților a elementelor infracțiunilor încriminate.

În această ordine de idei, instanța de apel a trecut în revistă o analiză efectivă a elementelor consecutive ale componenței infracțiunilor imputate inculpatului Cioinac Victor, racordând doctrina penală la circumstanțele de fapt stabilite în speța dedusă judecării.

Cu referire la argumentele invocate de apărătorii Canțer Serghei și Pagu Alexandru în cererile de apel, instanța de apel a reținut următoarele:

Partea apărării a indicat în cererea de apel că sentința de condamnare a fost emisă cu grave încălcări a dreptului la apărare a inculpatului și cu încălcarea dreptului la un apărător ales.

Astfel, din materialele dosarului instanța de apel a constatat că din momentul reținerii și pe tot parcursul urmăririi penale, inculpatul Cioinac Victor a beneficiat de asistență juridică din partea avocatului Mihail Șura ales de acesta.

După parvenirea cauzei în instanța de judecată, la data de 12 decembrie 2019, Cioinac Victor a încheiat contract de asistență juridică cu un alt avocat –Maxim Belinschi care i-a apărât/reprezentat drepturile pe parcursul judecării cauzei, până la data de 29 mai 2020. În ședința de judecată din 29 mai 2020, inculpatul a comunicat instanței că refuză de serviciile avocatului ales de el. Acesta a menționat în cererea depusă că nu este de acord cu poziția de apărare propusă de avocatul Maxim Belinschi.

În cererea de apel avocatul Pagu Alexandru a susținut că instanța de judecată contrar prevederilor legale, a solicitat la data de 29 mai 2020, oficiului teritorial al Consiliului Național pentru Asistență Juridică Garantată de Stat desemnarea unui avocat care să acorde lui Cionac Victor asistență juridică garantată de stat.

Instanța de apel a respins aceste alegații, deoarece din conținutul procesului verbal al ședinței de judecată din 29.05.2020 rezultă că Cioinac Victor a renunțat la serviciile avocatului Maxim Belinschi pe motiv că sunt avocați mai buni, fără a anunța instanța că ar avea încheiat contract de asistență juridică cu un alt avocat.

Cu referire la alegațiile avocatului Pagu Alexandru precum că, la data de 02 iunie 2020 a încheiat contract de asistență juridică cu rudele inculpatului, despre care fapt a informat instanța de judecată și a solicitat amânarea ședinței preconizată pentru 03 iunie 2020, instanța de apel a menționat că din conținutul procesului verbal al ședinței de judecată din 03 iunie 2020, rezultă că avocatul Alexandru Pagu a expediat prin e-mail o copie a cererii de amânare a ședinței de judecată fără a anexa mandatul avocațional în original. A menționat și faptul că Pagu Alexandru a prezentat instanței cererea de amânare a ședinței de judecată și mandatul avocațional în original abia la data de 04 iunie 2020, după ședința de judecată.

Astfel, instanța în mod justificat a continuat examinarea cauzei cu participarea avocatului Canțer Serghei desemnat de Consiliul Național pentru Asistență Juridică Garantată de Stat.

Cu referire la alegațiile avocatului Pagu Alexandru, precum că avocatul Canțer Serghei s-ar fi prezentat la ședința de judecată din 03 iunie 2020, fără a studia în prealabil materialele cauzei penale, instanța de apel a constatat că potrivit aceluiași proces-verbal al ședinței de judecată din 03 iunie 2020 la întrebarea instanței avocatul a comunicat că a făcut cunoștință cu materialele cauzei.

Instanța de apel în acest aspect a ținut să menționeze că inculpatul Cioinac Victor a fost cercetat în stare de arest, iar potrivit art.20 alin.(3) Cod de procedură penală urmărirea penală și judecarea cauzelor penale în care sânt persoane aflate în arest, precum și minori, se fac de urgență și în mod preferențial.

Formularea unor cereri de amânare din partea părților în cadrul examinării cauzei în instanța de fond, cât și schimbarea repetată a apărătorului cu câteva zile înainte de expirarea termenului de un an de la reținerea inculpatului Cioinac Victor au urmărit doar scopul tergiversării examinării cauzei și nu stabilirea adevărului, după cum afirmă apărătorul în cererea de apel.

Această concluzie rezultă și din faptul că chiar dacă inculpatul Cioinac Victor a renunțat la data de 29 mai 2020, la serviciile avocatului Maxim Belinschi, în instanța de apel, la data de 14 septembrie 2020, acesta a depus o nouă cerere prin care informa instanța că dorește ca în fața instanței de apel să fie apărat de avocatul Maxim Belinschi.

În consecință, instanța de apela a conchis că pe parcursul procesului penal dreptul inculpatului Cioinac Victor la apărare, inclusiv cel de a fi apărat de un avocat ales nu a fost lezat în nici-un mod, iar faptul că ultima ședință de judecată în instanța de fond a avut loc cu participarea unui avocat numit din oficiu se datorează exclusiv comportamentului inculpatului și a avocaților aleși de el.

În apelul depus, partea apărării a mai invocat faptul că dreptul la apărare a inculpatului Victor Cioinac a fost lezat de instanța de fond prin faptul că acestuia nu i s-a oferit posibilitatea de a face declarații pe marginea acuzațiilor aduse.

În acest sens, instanța de apel a reținut că în ședința de judecată din 25 mai 2020, a fost finisată examinarea probelor acuzării, fiind cercetate materialele cauzei penale. A menționat faptul că inculpatul nu a fost prezent la ședința respectivă refuzând de a fi escortat în instanța de judecată. În ședința de judecată din 29 mai 2020, inculpatul a renunțat la serviciile avocatului Belinschi Maxim, fapt care a impus amânarea ședinței. Ulterior, la 03 iunie 2020, Cioinac Victor iarăși a refuzat de a fi escortat la ședința de judecată solicitând amânarea acesteia pe motiv că nici avocatul său Pagu Alexandru nu se va prezenta la ședință. Refuzul inculpatului Cionac Victor de a fi escortat la ședința de judecată a fost de fiecare dată confirmat de administrație Penitenciarului nr.13 Chișinău în care acesta se deținea, inclusiv și refuzul de a se prezenta la ședința de judecată preconizată pentru data 03 iunie 2020.

Respectiv, din comportamentul inculpatului rezultă clar că acesta în mod evident a renunțat la dreptul său de a da declarații în fața instanței de fond și de a se expune în

ultimul cuvânt.

Nu a fost reținut nici argumentul apărării precum că instanța de fond în mod neîntemeiat a respins cererea inculpatului de a o audia în calitate de martor pe soția acestuia Xxxxxx.

Vizavi de acest subiect instanța de apel a menționat că Xxxxxx a fost inclusă de procuror în lista probelor, însă ulterior a renunțat la audierea acestui martor, pe motiv că este plecată peste hotarele țării.

Partea apărării a insistat însă asupra audierii acesteia menționând că martorul va reveni în țară la 25 mai 2020. Instanța de apel a menționat că, prin extrasul din sistemul de căutare Acces web s-a atestat că Xxxxxx a părăsit teritoriul Republicii Moldova la data de 06 februarie 2020. Astfel, deși partea apărării a susținut că martorul va reveni în țară la data de 25 mai 2020 și că ar avea rezervat bilet la avion, apărătorii nu au prezentat nici-o probă în acest sens. Mai mult, nu există nici-un indiciu că martorul vizat ar fi fost prezent la ședințele de judecată din 25 mai 2020, 29 mai 2020 sau 03 iunie 2020.

Instanța de apel a reținut continuare că în cererea de apel partea apărării a menționat că instanța nu a ținut cont la emiterea sentinței și de faptul că procesul-verbal de recunoaștere a persoanei după fotografie, care este una din probele de bază, care ar conduce la condamnarea inculpatului, de fapt este lovită de nulitate absolută prin prisma art.251 Cod de procedură penală.

Cu trimitere la prevederile art.116 Cod de procedură penală, instanța de apel a indicat că, recunoașterea persoanei după fotografie poate fi efectuată doar în cazul când prezentarea în persoană a acesteia este imposibilă.

Potrivit procesului-verbal de recunoaștere a persoanei după fotografie întocmit la 08.06.2019, partea vătămată Xxxxxx 1-a recunoscut pe Cioinac Victor ca fiind bărbatul care în seara zilei de 07.06.2019 a pătruns în casa ei și a violat-o, declarând că l-a recunoscut după înfățișare și chelie.

Instanța de apel a notat că, este de acord cu observația apărării precum că părții vătămate i-a fost prezentată spre recunoaștere fotografia inculpatului Cioinac Victor, deși ultimul se afla în custodia statului, fiind reținut la aceeași dată 08 iunie 2020, 10:45 min., pe când procedul probatoriu a fost petrecut la 16:05 min. Astfel, instanța de apel a reținut că, procesul-verbal de recunoaștere a persoanei după fotografie nu a constituit unica probă care dovedește vinovăția inculpatului Cioinac Victor, ea fiind apreciată în coroborare cu alte probe.

În continuare, partea apărării a indicat în cererea de apel că instanța în mod ilegal și arbitrar, contrar prevederilor legale existente a refuzat în dispunerea efectuării expertizei psihiatrice-psiologice în privința inculpatului Cioinac Victor.

În speță s-a atestat că, Cioinac Victor nu se află nici la evidența medicului psihiatru și nici la evidența medicului narcolog. Nici partea apărării nu a prezentat instanței de judecată careva probe din care ar fi rezultat faptul că anterior inculpatul ar

fi avut careva incidente sau probleme de sănătate de natură să-i afecteze sănătatea psihică. Respectiv și acest argument al apărării instanța la considerat nefondat.

Instanța de apel a considerat ca nefondat și lipsit de relevanță argumentul apărării precum că instanța de fond nu a dat apreciere și nici nu s-a expus vizavi de timpul săvârșirii infracțiunii la aproximativ 21:00-00:35. Astfel, partea vătămată Xxxxxxa a indicat că după ce ar fi fost violată, a făcut baie și s-a culcat, în loc să apeleze serviciul de urgență 112 și să alerteze cel puțin vecinii din sat. Or, pentru prima dată partea vătămată Xxxxxx se adresează a doua zi dimineață, data de 08 iunie 2019, în jurul orei 07:00 – 08:00.

Instanța de apel a menționat că, însăși abuzul la care partea vătămată a fost supusă a fost în măsură să-i provoace o stare de șoc și să o dezechilibreze emoțional și psihic. Respectiv faptul că în loc să apeleze la serviciul 112 ea a făcut baie și s-a culcat, chiar nu are nici-o relevanță.

Cu referire la descifrările convorbirilor telefonice, instanța de apel menționează că locuința victimei și a soacrei Xxxxxxa fost acoperită de aceeași rază, astfel încât distanța între locuința victimei și a soacrei era mică, motiv din care nu s-a putut stabili cu certitudine de unde a fost efectuat apelul telefonic

În ceea ce privește acțiunea civilă și anume prejudiciul moral solicitat de partea vătămată instanța de apel cu trimitere la prevederile art.art.221 alin. (1) și alin.(2) 219 alin.(1) Cod de procedură penală și prevederile art.art.2036 alin.(1), 2037 alin.(1) Cod civil a menționat că aceasta și-a motivat cerința prin faptul că inculpatul prin fapta sa i-a călcat în picioare integritatea fizică și psihică, a încălcat libertatea și inviolabilitatea sexuală. La fel, i-a provocat suferințe fizice și psihice confirmate prin rapoarte de expertiză, prin urmare, la caz s-a atestat un raport direct de cauzalitate între activitatea infracțională descrisă și prejudiciul nepatrimonial suportat de partea vătămată, iar legea penală prevede expres dreptul persoanei căreia i-a fost cauzat prejudiciu nemijlocit prin acțiunile interzise de legea penală de a înainta o acțiune civilă privitor la încasarea prejudiciului moral cauzat prin infracțiune.

Reieșind din circumstanțele cauzei, instanța de apel a considerat că suma de 100 000 lei dispusă spre încasare din contul inculpatului, cu titlu de prejudiciu moral, constituie o satisfacție echitabilă în coraport cu suferințele fizice și psihice cauzate părții vătămate Xxxxxx.

La capitolul individualizării pedepsei penale, instanța de apel cu trimitere la art.art.61, 75, 76, 77 Cod penal, ținând cont de scopul pedepsei penale, de criteriile de individualizare a pedepsei, de personalitatea inculpatului, a constatat că instanța de fond deși i-a stabilit lui Cionac Victor pentru fiecare infracțiune în parte o pedeapsă echitabilă, totuși pedeapsă definitivă stabilită este prea aspră.

Respectiv, instanța de apel a considerat necesar de a interveni în sentință în temeiul art.409 alin.(2) Cod de procedură penală, doar în partea ce ține de stabilirea pedepsei definitive pentru comiterea infracțiunilor prevăzute de art.art.171 alin.(1), 172

alin.(1) și 179 alin.(2) Cod penal și în baza art.84 alin.(1) Cod penal pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor stabilite de instanța de fond, i-a stabilit lui Cioinac Victor pedeapsa definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 7 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

5. Împotriva hotărârilor nominalizate au declarat recursuri ordinare:

5.1. Procurorul, invocând temeiurile prevăzute la art.427 alin.(1) pct.6), 10) Cod de procedură penală, solicită casarea acesteia în partea stabilirii pedepsei cu menținerea sentinței.

În motivarea cerințelor sale, procurorul a invocat următoarele:

- instanța de apel, judecând în fapt și în drept cererea de apel a avocaților Canțer și Pagu în interesele inculpatului Cioinac Victor, greșit a intervenit în vederea individualizării pedepsei penale în privința inculpatului;

- fapta săvârșită de inculpat se prezintă de o rezonanță social deosebit de sporită, având în vedere circumstanțele în care au fost comisă evenimentul infracțional și relațiile la care atentează;

- inculpatul nu este pentru prima dată pe banca acuzaților, ceea ce dovedește pericolul ce îl prezintă și faptul că este o persoană predispusă spre comiterea de noi infracțiuni, iar măsurile punitive anterior luate în privința dânsului nu și-au atins scopul și efectul;

- rolul și scopul pedepsei penale de a curma și preîntâmpina săvârșirea de noi infracțiuni, în special din categoria analizată, or în contextul constatării majorării amplitudinii infracțiunilor analogice, statul are scop primordial de a contracara săvârșirea acestora;

- consecințele survenite urmare a faptei comise nu au fost reparate, prin care se dovedește că unul din scopurile pedepsei penale de a restabili echitatea și a repara prejudiciul cauzat părții vătămate nu a fost atins;

- partea vătămată Xxxxxx conform raportului de evaluare psihologică a suferit o traumă psihologică asociată abuzului sexual, stresul și trauma au lăsat amprente profunde în percepția victimei a evenimentelor întâmplare în noaptea 7-8 iunie 2019, fiind identificată pierderea încrederii în oameni, frica că un om necunoscut ar putea fi un pericol pentru sănătatea și demnitatea ei, sentimentul de vinovăție atât pentru abuzul sexual propriu zis dar și din cauza blamării societății pentru acest raport sexual.

5.2. Avocatul Nani Ana în numele părți vătămate, invocând temeiul prevăzute la temeiul pct.10) alin.(1) art.427 Cod de procedură penală, a solicitat casarea acesteia, cu menținerea sentinței.

În motivarea cerințelor sale, avocatul părți vătămate a invocat următoarele:

- instanța de apel greșit a intervenit în sentință în partea stabilirii pedepsei definitive pentru comiterea infracțiunilor prevăzute de art.art.171 alin.(1), 172 alin.(1) și 179 alin. (2) Cod penal și i-a stabilit o pedeapsă definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 7 (șapte) ani;

- instanța de apel, neîntemeiat a redus pedeapsa până la 7 ani, fără a lua în calcul faptul că inculpatul anterior a fost judecat, la locul de trai se caracterizează negative și gravitatea faptelor săvârșite;

- instanța de apel greșit a admis apelul declarat de inculpat și a redus eronat pedeapsa în privința inculpatului Cioinac Victor, motive din care decizia instanței de apel nu poate fi menținută, or prima instanță a pronunțat o sentință legală și întemeiată, stabilindu-i inculpatului o pedeapsă echitabilă, care își va atinge scopurile pedepsei penale, or o pedeapsă prea blândă generează apariția unor sentimente de nedreptate, jignire și de neîncredere în lege din partea părții vătămate;

- la caz, instanța de fond corect a individualizat pedeapsa, și a stabilit o pedeapsă sub formă de închisoare pe o perioadă de 12 ani.

5.3. Avocatul Belinschi Maxim în numele inculpatului, invocând temeiul prevăzut la art.427 alin.(1) pct.8) Cod de procedură penală, solicită casarea totală a acesteia cu pronunțarea unei hotărâri de achitare, din motiv că în faptele inculpatului nu sunt întrunite elementele infracțiunilor încriminate.

În motivarea recursului declarat, autorul acestuia invocă argumente similare celor menționate în cererea de apel (pct.3 și 3.1 din prezenta decizie) și totodată, suplimentar a indicat că:

- instanța de apel eronat a considerat drept legale acțiunile instanței de fond și a considerat că dreptul la apărare a inculpatului Cioinac Victor nu a fost încălcat și: ar fi constatat că instanța de fond ar fi fost în drept să continue examinarea cauzei penale în lipsa avocatului. Or, instanța de apel urma să rețină caracterul iluzoriu și fictiv al apărării de care a beneficiat inculpatului Cioinac Victor din partea avocatului din oficiu Canțer Serghei, în ședința de judecată de la judecătoria Hâncești, sediul Central din data de 03 iunie 2020;

- este critică poziția instanței de apel care consideră drept legală, conform dreptului la apărare, felul și modul în care a acționat judecătorul instanței de fond Tamara Mereuță, care a examinat la data de 03 iunie 2020, cauza în lipsa inculpatului, cu participarea unui avocat din oficiu care nu a studiat materialele cauzei penale și nu a fost la întrevvedere la inculpat pentru a coordona poziția de apărare în contextul în care pe caz era angajat avocat ales în bază de contract Pagu Alexandru, și fără a-i oferi posibilitatea inculpatului de a da declarații pe dosar, de a răspunde la întrebările participanților, la proces, de a avea parte de ultimul cuvânt, a trecut peste așa faze importante ale procesului ca cercetarea judecătorească, dezbaterile judiciare și ultimul cuvânt al inculpatului;

- este denaturată poziția instanței de apel precum că inculpatul a renunțat de a da declarații în fața instanței și de a se expune în ultimul cuvânt, or din cererea inculpatului depusă în adresa instanței rezultă clar dorința ultimului, de a da declarații în ședința instanței de fond, de a răspunde la întrebările participanților la proces, de a avea parte de ultimul cuvânt;

- este neîntemeiată abordarea poziția instanței de fond și cea a instanței de apel, precum că partea apărării și inculpatul ar fi amânat mai multe ședințe de judecată pe cauza penală de învinuire a inculpatului Cioinac Victor, urmărind scopul tergiversării examinării cauzei penale;

- în loc ca instanța de apel să țină cont de situația pandemică din țară, și de faptul că martorului Xxxxxx cu greu, dar s-a obligat să ajungă în țară pentru a se prezenta la ședința de judecată pe cauza penală de învinuire a soțului ei Cioinac Victor, la orice ședință de după data de 25 mai 2020, magistrații instanței de apel au justificat acțiunile judecătorului instanței de fond de stabilire pentru partea apărării a termenului de decădere de a prezenta probele apărării, astfel refuzând în solicitarea de a o audia pe martorului Xxxxxx în oricare din ședințele stabilite de după data de 25 mai 2020;

- cu referire la descifrările convorbirilor telefonice, această probă în susținerea nevinovăției inculpatului, a dorit să demonstreze instanței de fond că inculpatul a purtat în acea seara discuții telefonice cu soția sa, pe când partea vătămată susținea că inculpatul mereu a fost în preajma ei, nu avea asupra sa telefon, era în stare avansată de ebrietate și o viola;

- drept temei de declarare a recursului constituie: nu au fost întrunite elementele infracțiunii sau instanța a pronunțat o hotărâre de condamnare pentru o altă faptă decât cea pentru care condamnatul a fost pus sub învinuire, cu excepția cazurilor reîncadrării juridice a acțiunilor lui în baza unei legi mai blânde. La caz se constată că faptele înscrinate inculpatului Cioinac Victor nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunilor ce ia-u fost incriminate lui ca fiind comise și pentru cărora a fost găsit vinovat de către instanța de fond și de instanța de apel.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor declarate, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestora din următoarele considerente:

Potrivit art.427 alin.(1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în textul normei vizate.

În conformitate cu prevederile art.432 alin.(2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Potrivit practicii judiciare constante, erorile de drept pot fi erori de drept formal sau procesual și erori de drept material sau substanțial. Instanța de recurs verifică, dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

6.1. *Referitor la recursurile declarate de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Țurcanu Svetlana și de către avocatul Nani Ana în interesele părții vătămate Xxxxxx.*

Colegiul penal menționează că, la caz sunt declarate 2 cereri de recurs ordinar (f.d.191-198, 233-236, vol. III) cu conținut similar, ambii invocând aceleași temeuri, motiv din care instanța de recurs se va expune concomitent asupra ambelor.

Reieșind din conținutul recursurilor declarate, Colegiul penal constată că titularii acestora invocă temeiurile pentru recurs stipulate la pct.6) și 10) alin.(1) art.427 Cod de procedură penală, care stabilesc, că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazurile, când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, ori s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Colegiul penal reține că recurenții nu contestă starea de fapt stabilită de instanțele de judecată și încadrarea juridică a acțiunilor săvârșite de către inculpatul Cioinac Victor, invocând doar dezacordul cu soluția instanței de apel în partea pedepsei stabilite inculpatului.

Verificând materialele cauzei, în raport cu alegerile recurenților, instanța de recurs ajunge la concluzia că cele invocate de către recurenți, nu și-au găsit confirmarea, iar soluția adoptată pe marginea acestei spețe de către instanța de apel, este legală, întemeiată și urmează a fi menținută integral.

Analizând decizia instanței de apel prin prisma erorilor de drept prevăzute de art.427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală, potrivit cărora hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când, hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, Colegiul penal constată, că astfel de erori de drept, nu și-au găsit confirmarea la examinarea recursului declarat, dat fiind faptul, că instanța de apel la examinarea cauzei a respectat prevederile art.414 alin.(1), (5), 417 alin.(8) Cod de procedură penală, și hotărârea adoptată cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția pronunțată.

Potrivit prevederilor art.414 alin. (1) Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel.

Totodată, conform prevederilor art.417 alin.(8) Cod de procedură penală, decizia instanței de apel trebuie să conțină temeiurile de fapt și de drept care au dus, după caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.

În esență, recurenții invocă că, instanța de apel a adoptat o soluție nemotivată și a stabilit o pedeapsă prea blândă inculpatului, însă raportând aceste argumente la circumstanțele speței, Colegiul penal găsește vădit nefondată invocarea recurenților referitor la blândețea pedepsei stabilite inculpatului, deoarece instanța de apel și-a motivat întemeiat soluția adoptată, acordând deplină eficiență prevederilor art. art.61, 75, 84 alin.(1) Cod penal, stabilind în privința acestuia o pedeapsa echitabilă în

limitele sancțiunilor normelor încriminate.

În speță, Colegiul penal reține că s-a efectuat o analiză complexă a circumstanțelor cauzei și a personalității inculpatului, în acest sens evidențiind-u-se că circumstanțe atenuante și circumstanțe agravante în privința lui Cioinac Victor nu au fost identificate, inculpatul, la locul de trai se caracterizează negativ, însă este căsătorit, are la întreținere doi copii minori și la evidența medicului narcolog sau psihiatru nu se află.

La caz, Colegiul penal reține că, instanța de apel, ținând cont de scopul pedepsei penale, de criteriile de individualizare a pedepsei, de personalitatea inculpatului, corect a conchis că pedeapsă definitivă stabilită de către instanța de fond este prea aspră și în baza art.84 alin.(1) Cod penal pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor stabilite de instanța de fond, i-a stabilit lui Cioinac Victor pedeapsa definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 7 ani, cu executare în penitenciar de tip semiînchis

Colegiul penal reiterează că potrivit art.75 alin.(1) Cod penal, la stabilirea categoriei și termenului pedepsei instanța de judecată are obligația să țină cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Pedeapsa are drept scop și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea inculpatului, cât și a altor persoane. Ca măsură de constrângere, pedeapsa are pe lângă scopul său represiv și o finalitate de exemplaritate, în ce privește comportamentul făptuitorului. Pe de altă parte, pedeapsa și modalitatea de executare a acesteia trebuie individualizată în așa fel, încât inculpatul să se convingă de necesitatea respectării legii penale și evitarea în viitor a săvârșirii unor fapte similare.

Chestiunea de individualizare a pedepsei este un proces obiectiv, de evaluare a tuturor elementelor circumscrise faptei și autorului, având ca finalitate stabilirea unei pedepse în limitele prevăzute de lege.

Colegiul penal constată că, pedeapsa aplicată de instanța de apel este legală, întemeiată, careva erori în acest sens nefiind constatate.

Astfel, motivarea deciziei instanței de apel, în care s-a expus argumentat pe chestiunile esențiale supuse atenției sale, descrisă și la pct.4.1. a prezentei decizii, în virtutea corectitudinii acesteia și pentru a evita repetări inutile se acceptă și se însușește de Colegiul penal, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CtEDO, care în pct.37 a hotărârii sale în cauza *Albert vs. România din 16.02.2010*, statuează că art.6 §1 din CEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (*Van de Hurk vs Olanda, 19 aprilie 1994, pct.61*), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță

inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

În consecință, Colegiul penal opinează că argumentele punctate în cererile de recurs privind greșita individualizare a pedepsei nu sunt incidente cauzei deferite judecății, instanța de apel și-a motivat just soluția adoptată, pedeapsa aplicată inculpatului fiind individualizată corect, echitabilă și în concordanță cu scopul pedepsei penale - de a preveni săvârșirea de noi infracțiuni de către inculpat și alte persoane.

6.2. Referitor la recursul declarat de avocatul Belinschi Maxim în numele inculpatului.

Reieșind din conținutul cererii de recurs declarat, Colegiul penal atestă, că recurentul invocă în calitate de temei pentru casarea deciziei instanței de apel art.427 alin.(1) pct.6) și 8) Cod de procedură penală, potrivit căruia hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, în cazurile când: 6) *instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței și* 8) *în cazurile în care nu au fost într-unite elementele infracțiunii*, intervenind cu solicitarea de a se dispune desființarea deciziei instanței de apel, cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatul Cioinac Victor să fie achitat pe motiv că în acțiunile inculpatului nu se întrunesc elementele infracțiunii.

Concomitent, în conținutul cererii de recurs recurentul consemnează doar circumstanțe factologice, pe care le descrie în detaliu, evidențiind că instanța de apel la fel ca și instanța de fond nu a apreciat la justa valoare probatoriul administrat pe caz, conținutul deciziei instanței de apel denotă caracterul formal al acesteia, interpretarea extensivă a legii și circumstanțelor cauzei penale, fără a ține cont că învinuirea adusă inculpatului Cioinac Victor nu este probată, instanța de apel nu a dorit să ia în considerare motivele invocate în apărarea sa, nepronunțându-se asupra tuturor motivelor invocate în apel. La fel recurentul susține că inculpatului i-a fost încălcat dreptul la apărare.

Analizând aceste temeuri în raport cu motivele invocate în recurs, Colegiul penal constată că nici unul din ele nu și-au găsit confirmarea la examinarea recursului declarat. Recursul declarat de avocat în interesele inculpatului Cioinac Victor, în esență se bazează în mod primordial pe argumente deja examinate minuțios și respinse în cadrul procedurii precedente, iar în prezent nu există *„circumstanțe cu caracter substanțial și convingător”*, care să justifice ingerința în hotărârea instanței de apel sau în cea a primei instanțe, cu dispunerea achitării inculpatului.

Referitor la temeiurile de recurs invocate de către partea apărării prin prisma pct.6) alin.(1) art.427 Cod de procedură penală, Colegiul penal constată că, astfel de erori de drept nu și-au găsit confirmarea la examinarea recursului declarat, dat fiind faptul că instanța de apel, la examinarea cauzei a respectat prevederile art.art.414

alin.(1), (5), 417 alin.(8) Cod de procedură penală și în hotărârea adoptată s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelul declarat, aceasta cuprinzând motivele pe care se întemeiază soluția pronunțată.

Astfel, potrivit prevederilor art.414 alin.(1) Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel, iar prevederile art.414 alin.(5) Cod de procedură penală stabilesc că instanța de apel se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Potrivit prevederilor art.417 alin.(8) Cod de procedură penală, decizia instanței de apel trebuie să conțină temeiurile de fapt și de drept care au dus, după caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției.

Colegiul penal respinge ca fiind declarative afirmațiile recurentului prin care se susține că instanța de apel nu a motivat detaliat fiecare argument susținut de apărare în cererile de apel, or verificând decizia recurată în raport cu argumentele invocate în cererii de apel, Colegiul penal ajunge la concluzia că apelantul a primit răspuns la argumentele înaintate, iar simplul dezacord al titularului cererii de recurs cu soluția pronunțată în speță nu constituie temei de admitere a recursului în sensul formulat.

Mai mult, Colegiul penal menționează că motivarea hotărârii este un proces de analiză și sinteză a actelor și lucrărilor dosarului care nu presupune în mod necesar expunerea tuturor elementelor amănunțit, atât timp cât sunt valorificate toate aspectele relevante din punct de vedere probatoriu și sunt menționate componentele obligatorii ale unei motivări a hotărârii penale, așa cum s-a procedat în speță.

Totodată, instanța de recurs reiterează că la etapa judecării recursului nu analizează conținutul mijloacelor de probă, nu dă o nouă apreciere materialului probator și nu stabilește o altă situație de fapt, decât cea constatată de instanțele de fond, aceasta fiind sarcina primordială a instanțelor de fond.

Din atare considerente, Colegiul penal nu examinează criticele referitoare la presupusa greșită reținere, pe baza probelor administrate în cauză, a anumitor elemente factice, ci verifică, prin raportare la situația de fapt stabilită de instanțele de fond, corectitudinea dispunerii condamnării inculpatului conform infracțiunii incriminate.

Aprecierea probelor de către instanțele de fond poate să fie recunoscută ca o eroare gravă de fapt și reținută de instanța de recurs, doar în cazul unor expuneri denaturate - ce nu corespund conținutului faptic a probelor, sau neluarea în considerare a acestora.

Colegiul penal, apreciază critic argumentele apărătorului, deoarece acestea nu confirmă că soluția emisă de instanța de apel ar contravine aprecierilor expuse în motivarea acesteia.

În această ordine de idei, Colegiul penal relevă că la rejudecarea cauzei, instanța de apel a ținut cont de prevederile art.art.99-101, 414 Cod de procedură penală, a

cercetat probele sub toate aspectele, verificându-le și apreciindu-le prin prisma pertinentei, concludenții, utilității și veridicității lor, iar în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, astfel întemeiat ajungând la concluzia privind vinovăția inculpatului Cioinac Victor în săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. art.171 alin.(1), 172 alin.(1), 179 alin.(2) Cod penal.

Referitor la argumentele recurentului prin care se invocă nevinovăția inculpatului Cioinac Victor în săvârșirea infracțiunii încriminate, instanța de recurs le va respinge ca fiind neîntemeiate, or, aceste afirmații ale apărării, au constituit obiect de examinare și în instanța de apel, respectiv la acest aspect instanța de apel s-a expus motivat și amplu argumentat în decizia recurată.

Cu referire la temeiul pentru recurs invocat de recurent prevăzut la pct.8) alin.(1) art.427 Cod de procedură penală și anume că în acțiunile inculpatului nu sunt întrunite elementele infracțiunii, Colegiul penal menționează următoarele.

Potrivit art.113 alin.(1) Cod penal, se consideră calificare a infracțiunii determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite și semnele componenței infracțiunii, prevăzute de norma penală. Colegiul penal constată, că inculpatul Cioinac Victor a fost pus sub învinuire și ulterior recunoscut vinovat și condamnat de către instanțele de fond în baza prevederilor art. art.171 alin.(1), 172 alin.(1), 179 alin.(2) Cod penal.

Colegiul penal reține că, argumentele recurentului precum că în acțiunile inculpatului nu sunt întrunite elementele infracțiunilor încriminate, nu și-au găsit confirmare în speță, deoarece probele acumulate și examinate de instanța de apel au fost apreciate potrivit prevederilor art.101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenții, utilității, veridicității și coroborării reciproce, instanțele de fond stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și au ajuns în mod întemeiat la concluzia că inculpatul Cioinac Victor a comis infracțiunea prevăzută de art.179 alin.(2) Cod penal - *pătrunderea sau rămânerea ilegală în domiciliul sau în reședința unei persoane fără consimțământul acesteia ori refuzul de a le părăsi la cererea ei, acțiuni săvârșite cu aplicarea violenței*, art.172 alin.(1) Cod penal - *satisfacerea poftei sexuale în forme perverse, săvârșite prin constrângere fizică sau psihică a persoanei ori profitând de imposibilitatea acesteia de a se apăra sau de a-și exprima voința* și art.171 alin. (1) Cod penal - *raportul sexual săvârșit prin constrângere fizică sau psihică a persoanei sau profitând de imposibilitatea acesteia de a se apăra ori de a-și exprima voința*.

Colegiul penal, reiterează că prezența în acțiunile inculpatului atât a elementelor care caracterizează latura obiectivă a infracțiunilor imputate, cât și a celor care caracterizează latura subiectivă a acestor infracțiuni, au fost demonstrate prin probele descrise în decizia instanței de apel, acumulate la faza urmăririi penale și examinate în cadrul ședințelor de judecată a instanței de apel.

Astfel, cu referire la componența de infracțiune încriminată inculpatului în baza

art.179 alin.(2) Cod penal, Colegiul penal reține că instanțele de fond corect au statuat că prin declarațiile părții vătămate și a martorilor audiați, s-a confirmă cert faptul că, inculpatul a pătruns ilegal în casa lui Xxxxxx, manifestând un comportament batjocoritor față de partea vătămată, ultimul a rămas ilegal în continuare în casă, în situația în care, Xxxxxx insista ca dânsul să părăsească domiciliul ei, dar a plecat ulterior, după ce a mai săvârșit două infracțiuni: de viol și infracțiunea de acțiuni violente cu caracter sexual asupra părții vătămate.

De asemenea, Colegiul penal reține că în acțiunile inculpatului Victor Cioinac, sunt întrunite și elementele componentelor de infracțiune prevăzute de art. art.171 alin. (1), 172 alin.(1) Cod penal, în acțiunile ultimului fiind prezentă latura obiectivă a infracțiunii de viol, precum și acțiunile violente cu caracter sexual, actul sexual normal, cât și satisfacerea poftei sexuale în forme perverse, fapt confirmat prin declarațiile părții vătămate Xxxxxx, care coroborează cu raportul de expertiză judiciară medico - legală nr.201922P0249 din 02.07.2019, precum și cu alte probe administrate și cercetate în ședință de judecată.

Colegiul penal reține că, materialul probator indubitabil demonstrează legătura cauzală dintre acțiunile intenționate ale inculpatului Victor Cioinac și consecințele survenite, ultimul a pătruns și a rămas ilegal în domiciliul părții vătămate Xxxxxx, fără consimțământul acesteia și a refuzat de a-l părăsi la cererea ei, aplicând violența sau a amenințat-o cu aplicarea ei, apoi, a întreținut raport sexual forțat în formă normală cu Xxxxxx, și-a satisfăcut pofta sexuală în formă perversă.

În această ordine de idei și în raport cu circumstanțele invocate în recurs, se atestă că împrejurările menționate în partea descriptivă a sentinței, reproduse în pct.2 precum și a deciziei instanței de apel și reproduse în pct.4.1 din prezenta decizie, relevă în mod concludent că instanța de apel legal și întemeiat a constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept privind învinuirea înaintată inculpatului, și încadrarea juridică corectă a acțiunilor infracționale, în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material, prin prisma cumulului de probe anexate la dosar, inclusiv declarațiile părții vătămate, martorilor, precum și prin materialele probatoare acumulate în prezenta cauză penală, fiecare probă fiind apreciată în conformitate cu prevederile art.101 alin.(1) Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor. Instanțele de fond au argumentat detaliat motivele pentru care au fost respinse versiunile apărării, probele administrate confirmând în mod concludent că faptelor comise i s-a dat o încadrare juridică corectă în baza art. art.171 alin.(1), 172 alin.(1), 179 alin.(2) Cod penal.

Cele consemnate supra, evidențiază că instanța de apel a acordat o atenție sporită materialelor cauzei, înlăturând justificat și prin argumente temeinice versiunea părții apărării despre nevinovăția inculpatului.

Cu referire la argumentele recurentului precum că, la judecarea cauzei penale

inculpatului i-a fost încălcat dreptul la apărare, Colegiul penal menționează că pe parcursul procesului penal dreptul inculpatului Cioinac Victor la apărare, inclusiv cel de a fi apărat de un avocat ales nu a fost lezat în nici-un mod, iar faptul că ultima ședință de judecată în instanța de fond a avut loc cu participarea unui avocat numit din oficiu s-a datorat exclusiv comportamentului inculpatului și a avocaților aleși de el.

De asemenea, Colegiul penal reține ca fiind neîntemeiate și argumentele apărătorului, care susține că dreptul la apărare a inculpatului Victor Cioinac a fost lezat de instanța de fond prin faptul că, acestuia nu i s-a oferit posibilitatea de a face declarații pe marginea acuzațiilor aduse, or din materialele dosarului se atestă nenumărate refuzuri din partea inculpatului de a fi escortat la examinarea cauzei în instanța de fond (proces – verbal de refuz al deținutului pentru deplasarea la judecată - f.d.151, 178, 189, Vol. II; refuz scris de inculpat - f.d.152, 179, 190, Vol. II). Refuzul inculpatului Cionac Victor de a fi escortat la ședința de judecată a fost de fiecare dată confirmat de administrație Penitenciarului nr.13 Chișinău în care acesta se deținea, inclusiv și refuzul de a se prezenta la ședința de judecată preconizată pentru data 03 iunie 2020.

Respectiv, din comportamentul inculpatului rezultă clar că acesta în mod evident a renunțat la dreptul său de a da declarații în fața instanței de fond și de a se expune în ultimul cuvânt. Mai mult ca atât, în instanța de apel inculpatului i-a fost oferită posibilitatea de a da declarații pe marginea acuzațiilor aduse, însă acesta s-a rezumat doar la faptul că susține declarațiile date în calitate de bănuit, iar partea apărării careva întrebări de concretizare față de inculpat nu a avut.

Respectiv, Colegiul penal constată că nici instanța de fond și nici instanța de apel nu au lezat dreptul inculpatului la apărare.

Cu referire la argumentul recurentului precum că, instanța de apel a refuzat audierea martorului Xxxxxx, care este plecat peste hotare Colegiul penal reține că deși apărătorul a invocat ca martorul în cauza va reveni în țară la data de 25 mai 2020, și că ar avea rezervat bilet la avion, însă nu a prezentat nici-o probă în acest sens. Mai mult, nu există nici-un indiciu că martorul vizat ar fi fost prezent la ședințele de judecată din 25 mai 2020, 29 mai 2020 sau 03 iunie 2020.

La fel, Colegiul penal menționează că nu pot fi reținute argumentele apărării precum că, instanțele de fond nu au ținut cont de faptul că procesul verbal de recunoaștere a persoanei după fotografie (Vol.I, f.d.49) este lovit de nulitate absolută prin prisma art.251 Cod de procedură penală, or, în cazul dat efectuarea prezentării spre recunoaștere a inculpatului Cioinac Victor după fotografie și nu în persoană nu este de natură să ducă la nulitatea actului procedural și nici să răstoarne soluția pe caz. Mai mult procesul-verbal de recunoaștere a persoanei după fotografie nu a constituit unica probă care dovedește vinovăția inculpatului Cioinac Victor, ea fiind apreciată în coroborare cu alte probe.

Colegiul penal menționează că nu pot fi reținute nici argumentele apărării precum

că instanța în mod ilegal și arbitrar, contrar prevederilor legale existente a refuzat dispunerea efectuării expertizei psihiatrice - psihologice în privința inculpatului Cioinac Victor, deoarece partea apărării nu a prezentat careva probe din care ar fi rezultat faptul că anterior inculpatul ar fi avut careva incidente sau probleme de sănătate de natură să-i afecteze sănătatea psihică. Iar din materialele cauzei s-a constatat că Cioinac Victor nu se află nici la evidența medicului psihiatru și nici la evidența medicului narcolog. (vol.I, f.d.134-135)

Totodată, urmează a fi respinse și argumentele apărării precum că partea vătămată suferă de afecțiuni ale sănătății mintale – ”retard mintal moderat”, motiv pentru care declarațiile acesteia cu referire la săvârșirea infracțiunilor imputate inculpatului Cioinac Victor nu sunt credibile, or, partea vătămată avea capacitatea psihologică - psihiatrică de a percepe just împrejurările petrecute în cazul violului, și anume evenimentele de dinainte, în timpul și după săvârșirea infracțiunilor incriminate inculpatului, fapt confirmat prin raportul de expertiză judiciară psihiatrică nr.201935A0335 din 17.09.2019, prin care s-a stabilit că cet. Xxxxxx nu a suferit în trecut și nu suferă de careva maladie psihică cronică și evolutivă, prezintă diagnosticul: ”retardare mentală moderată”, conform stării psihice este aptă să conștientizeze caracterul faptelor săvârșite în privința sa, este capabilă să-și exercite de sine stătător drepturile și obligațiile în cursul procesului penal. Conform particularității individuale de vârstă, precum și condițiile concrete în care s-a produs acțiunea, victima Xxxxxxa a fost aptă să perceapă corect circumstanțele importante pentru dosar, să le memorizeze și să le reproducă adecvat (f.d.85-88 Vol. I), inclusiv a fost efectuat și raportul de evaluare psihologică a părții vătămate Xxxxxx.

De asemenea, instanța de recurs atestă faptul că criticile formulate de recurent, menționate în pct.5.3., din prezenta decizie, au format deja obiect de examinare la judecarea cauzei în instanța de apel, cărora instanța le-a dat o motivare argumentată, așa cum este indicat în pct.4.1. din prezenta decizie, motivare pe care instanța de recurs o însușește și a cărei reiterare nu se mai impune.

Din considerentele expuse, Colegiul penal conchide că, la examinarea cauzei de către instanța de apel au fost respectate prevederile legale prescrise de art.414-419 Cod de procedură penală, iar temeiurile invocate de către recurent prevăzute la art.427 alin.(1) pct.6) și 8) Cod de procedură penală, nu și-au găsit confirmare.

Argumentele esențiale a recurentului au fost combătute în decizia instanței de apel, care la examinarea cauzei a respectat prevederile art.art.414 alin.(1), (5), 417 alin.(8) Cod de procedură penală, hotărârea adoptată cuprinzând motive clare pe care se întemeiază soluția, motivare pe care instanța de recurs ordinar o însușește integral reieșind din temeinicia acesteia, acțiune ce este conformă practicii CtEDO, expuse inclusiv în pct. 37 a hotărârii *Albert c. România din 16.02.2010*.

Prin urmare, Colegiul penal constată că, concluzia instanței de apel privind stabilirea vinovăției inculpatului Cioinac Victor în comiterea faptei încriminate prin

rechizitoriu corespunde circumstanțelor cauzei și criteriilor generale de judecare a cauzelor penale în ordine de apel, soluția emisă fiind motivată și aplicată în limitele legii, iar la judecarea cauzei instanța de apel nu a comis erorile de drept invocate în recursul depus, motiv din care se impune concluzia privind inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Belinschi Maxim în numele inculpatului Cioinac Victor, ca fiind vădit neîntemeiat.

7. În temeiul art.432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Țurcanu Svetlana, de către avocatul Belinschi Maxim în numele inculpatului Cioinac Victor și de către avocatul Nani Ana în interesele părții vătămate Xxxxxxa, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 30 septembrie 2020, în cauza penală privindu-l pe *Cioinac Victor xxxxx*, ca fiind vădit neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată integral la 29 aprilie 2021.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Țurcan Anatolie

Cobzac Elena